

Geachte dominee Britstra,

Hartelijk dank voor de toegestuurde preken die ik in goede orde van u heb ontvangen. Ik heb ze inmiddels hernoemd, geconverteerd, gerangschikt, en op m'n website geplaatst. Ik zag dat sommige preken van een CD kwamen, met een a en b kant. Deze preken moet ik nog bewerken en hoop ik later te plaatsen.

Omdat ik van de tegenslagen en zorgen in uw gezin hoorde, durfde ik er haast niet meer op te hopen. Ik was ook blij om van u te vernemen dat het nu weer een beetje mag gaan in uw gezin. De Heere sterke en zegene u en uw vrouw, om al hetgeen Hij voor u in dit aardse jammerdal heeft beschikt gewillig te mogen dragen. In het verlies ligt de winst, en de minste is de meeste, dominee. Een dwaasheid voor ons verdorven vlees dat altijd iets zoekt te zijn.

Ik ben begonnen met het beluisteren van de prekenserie over Elia de vuurprofeet. Best mooi, stichtelijk en leerzaam. Daarnaast heb ik ook uw leerrede beluisterd over HC zondag 23. U sprak in deze preek over een standelijke rechtvaardiging voor de statelijke rechtvaardiging bij het kruis. Daarnaast merkte u op dat u blijft vasthouden dat christen in Bunyans' christenreis voor het kruis alrede geestelijk leven kennen/hebben mocht. Dominee, ik hoop dat u me kunt verdragen hierover enkele dingen te mogen zeggen. Ik hoop dat u het wilt lezen, en ter harte zou willen nemen. Ik schrijf u dit niet uit de hoogte, maar uit liefde. Niet dat deze lekenprediker u wilt beleren, daar u meer geleerd en gestudeerd heb dan ik. Dominee, u moet in uw leerredenen een ding telkens vast proberen te houden, door u af te vragen wat toch de reden ofwel de oorzaak van de doodstaat van de mens is. De ziel die zondigt zal de dood sterven. Christus moest de dood in om deze oorzaak teniet te doen, zo ook een verkoren zondaar wanneer hij gedoopt wordt in de kruisdood van zijn lieve Zaligmaker, Rom. 6:3, Gal. 3:27, Kol. 2:11-13. Christus legde Zijn bestaan voor God borgtochtelijk af als een dienstknecht die ten onder ging, zo ook Zijn verkorenen wanneer zij een plant met Hem worden in Zijn kruisdood, begrafenis en opstanding. Daarom zegt de apostel, want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonden, Rom. 6:7. Wanneer dan de oorzaak van de doodstaat begraven is, daar heeft de wet geen zeggenschap meer, daar is de vloek begraven en kan het graf hem niet meer vasthouden. Dit gold Christus, maar ook de christen wanneer hij in het uur der minne geestelijk gedoopt is geworden in Zijn kruisdood en opstanding.

Dominee, over hoe het een zondaar vergaat ben ik het in grote lijnen best met u eens, maar hoe u dit in deze preek leerstellig voorstelde was helaas niet overeenkomstig de rechtvaardigingsleer der apostelen. Middels uw uitleg van HC zondag 23 preekte u een Evangelie dat naar de mens is, terwijl de apostel Paulus een Evangelie preekte dat niet naar de mens is, Gal. 1:11. Mag ik u vanuit Bunyans' christenreis dan eens vragen waar en op welk moment de oorzaak van zijn geestelijke doodstaat van z'n rug afviel? Dat was toch alleen bij het kruis, dominee. Kan dan een verkoren zondaar alrede geestelijk leven uit Christus hebben, wanneer de oorzaak van zijn geestelijke doodstaat nog op zijn rug ligt, en hij derhalve nog getrouwd en onder de heerschappij van zijn eerste man is, Rom. 7:1-3.....?? Een mens wordt toch niet twee keer levend gemaakt, dominee? Gods Woord leert dat Gods Geest een zondaar niet levend maakt door de overtuigingen der wet. Nee integendeel, de wet ontdekt en het Evangelie bedekt de zonden. Dat wist u vast ook wel, maar het kwam in uw leerrede over HC zondag 23 niet alzo naar voren. Mag ik u het verschil tussen de leer der afscheiding en der reformatie eens voorstellen vanuit het teken van Jona den profeet, dominee? In dit beeld is Jona een type van Christus, maar ook van de verkoren christen. Jona was natuurlijk een kind en een knecht Gods, die zijn genade nooit meer kon verliezen. Maar het gaat nu even om het beeld dat hierin ligt. Christus was krachtens toerekening de grootste overtreder op aarde, en liet zich gewillig overboord werpen in de golven van Gods toorn. Voor Hem was geen barmhartigheid, want de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden, Jes. 53. Hij is in de volheid des tijds Zijn

verkorenen dus voorgegaan. Maar wanneer God dit verworven Heil gaat toepassen aan het hart van een verkoren zondaar, is het de volheid des tijds in het leven van die zondaar. Dan ontwaakt zijn geweten met Jona, en komt hij aan het dek van zijn levenscheepje en wordt gewaar dat die storm is om zijnentwil, en wordt hij tenslotte ingewonnen om overboord geworpen te worden. Daartoe wint God de Vader die zondaar in, door Zijn trekkende liefde, Joh. 6:37,44. Dit is het uur der minne, dominee.

De zondaar valt met Jona als in een punt des tijds overboord, uit zijn nest van dienstbaarheid, in de golven van Gods toorn, en verdrinkt in zijn bedreven ongerechtigheden voor God, daar hij niets meer tot betaling had jegens de rechtvaardige eis van Gods heilige wet die op zijn gemoed drukte. De zondaar met Jona onder water, en de zee wordt gestild van haar verbolgenheid. Pas hier is de zondaar vatbaar gemaakt voor een vreemde gerechtigheid, omdat hij al zijn eigen gerechtigheden verloren heeft. God heeft Zijn recht behouden, de deugden van Zijn Goddelijke toorn en gramschap over de zonden zijn ongeschonden gebleven, en de zondaar heeft de zaligheid door die van God gestuurde Vis. Die Vis is een beeld van Christus in Zijn kruisdood, begrafenis en opstanding. Daar in de buik van die Vis wordt een wonderlijke ruil gedaan, en ligt de zondaar met Jona in aanbidding, Jona 2. Daar is de zondaar uitgestreden en het met God eens geworden, en God is het met die zondaar eens geworden en schenkt uit vrije goedheid Zijn bramhartigheid door die Vis (=ICHTIOS), Jezus Christus, Zone Gods Zaligmaker van zonden. De overtredingen van die zondaar worden veroordeelt in het vlees van die Vis, Rom. 8:3, en de zondaar ontvangt de gerechtigheid en heiligheid van die gestuurde Vis. Daarom ging Christus als een gehoorzame dienstknecht overboord, en Zijn verkoren volk als een ongehoorzame dienstknecht overboord. De straf en de vloek over de zonden is vernietigt en begraven in Zijn dood en graf waardoor Gods heilige wet geen zeggenschap meer over die zondaar heeft. Het graf moet hem loslaten omdat de oorzaak van zijn doodstaat vernietigt is geworden. Derhalve brengt de Vis de zondaar met Jona op het droge, c.q. op de oevers van Gods vrije genade, en zwemt weg met de overtreding van die zondaar/Jona in zijn buik zover het oosten verwijderd is van het westen. En zie daar eens een gehoorzame zondaar met Jona op het strand staan.

Toepassing, de afscheiding leert (en helaas u ook in die preek over zondag 23) dat de ontwaakte zondaar aan het dek alrede geestelijk leven heeft omdat een dood zondaar de toorn Gods over zijn bedreven zonden niet kan gevoelen. Kijk dominee, dit is een Evangelie naar de mens omdat het indruist tegen de rechtvaardigingsleer van Paulus. De zondaar was wel ontwaakt, maar nog niet levend. Waarom niet? Omdat de oorzaak van zijn doodstaat nog te niet gedaan moet worden door de kruisdood van Christus. De reformatie leerden op dit punt eendrachtiglijk overeenkomstig de leer der apostelen dat die zondaar pas het leven uit Christus ontvangen heeft wanneer die zondaar met Hem geestelijk is opgestaan uit de kruisdood en het graf der zonden. Dat was toen die Vis hem uitspuugde op het droge, dominee. Tussen het dek van dat levenscheepje en het droge ligt Gods verborgen heilige recht, dat door de leer der afscheiding omzeilt, onteert, geschonden en ontheiligt is geworden, dominee. Dit is ook het beeld van de wedergeboorte dat schier bijna nergens meer als een geestelijk badwater wordt voorgesteld, Titus 3:5-7. Het ondergaan in dit water is de kruisdood sterven met Christus en het opkomen door het geloof in Hem, is de geestelijke opstanding met Christus ten leven. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3:21-27.

Hopend u hiermee van dienst te zijn geweest tot opscherping in de leer die naar de Godzaligheid is, verblijf ik. Mocht u over deze dingen eens door willen praten, ben ik bereid u eens op te willen zoeken. De Heere zegene u, en Hij behoeve u, en doe Zijn Aanschijn over u lichten.

Hoogachtend,

D.J. Kleen